

23. møde

Fredag den 24. november 2006 kl. 10.00

Dagsorden

1) Første behandling af lovforslag nr. L 73:

Forslag til lov om ændring af lov om sygedagpenge og forskellige andre love. (Ændring af regler om forlængelse af sygedagpengeperioden, sygedagpenge til delvis sygemeldte, udvidelse af arbejdsgiverperioden samt konsekvensændringer).

Af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen).

(Fremsat 15/11 2006).

2) Første behandling af lovforslag nr. L 74:

Forslag til lov om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. (Tilskud til visse revaliderers elev- og lærlingeløn).

Af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen).

(Fremsat 15/11 2006).

3) Første behandling af lovforslag nr. L 78:

Forslag til lov om ændring af lov om social pension og lov om individuel boligstøtte. (Forhøjelse af den supplerende pensionsydelse og undtagelse heraf i beregningsgrundlaget for boligstøtte).

Af socialministeren (Eva Kjer Hansen).

(Fremsat 15/11 2006).

4) Første behandling af lovforslag nr. L 80:

Forslag til lov om friplejeboliger.

Af socialministeren (Eva Kjer Hansen).

(Fremsat 15/11 2006).

5) Første behandling af lovforslag nr. L 79:

Forslag til lov om ophævelse af lov om fremme af privat udlejningsbyggeri.

Af socialministeren (Eva Kjer Hansen).

(Fremsat 15/11 2006).

6) Første behandling af lovforslag nr. L 81:

Forslag til lov om ændring af lov om almene boliger m.v. (Den almene sektors midler, sammenlægning af boligorganisationer og indberetning af data til en boligportal).

Af socialministeren (Eva Kjer Hansen).

(Fremsat 15/11 2006).

Meddelelser fra formanden

Formanden:

Medlem af Folketinget Poul Henrik Hedeboe har meddelt mig, at han ikke vil kunne give møde i Tinget i mindst 7 dage, hvorfor han anmoder om orlov, jf. Folketingets forretningsordens § 41, stk. 3, litra a, fra og med den 28. november 2006, og om, at stedfortræderen må blive indkaldt.

Medlemmer af Folketinget Christine Antorini (S) m.fl. har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om frihed for kommunerne til at etablere helhedsskoler.

(Beslutningsforslag nr. B 46).

Den første sag på dagsordenen var:

1) Første behandling af lovforslag nr. L 73:

Forslag til lov om ændring af lov om sygedagpenge og forskellige andre love. (Ændring af regler om forlængelse af sygedagpengeperioden, sygedagpenge til delvis sygemeldte, udvidelse af arbejdsgiverperioden samt konsekvensændringer).

Af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen).

(Fremsat 15/11 2006).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Marion Pedersen (V):

Det lovforslag, vi skal behandle her, indebærer ændringer af sygedagpengeloven på tre punkter.

For det første indfører forslaget mulighed for at forlænge sygedagpengebetalingen for dem, der er under lægelig behandling, samt for dem, der venter på behandling. Herefter vil sygedagpengeperioden kunne udvides med op til 52 uger og vil dermed maksimalt udgøre en periode på 3 år regnet fra den første sygedag. Bestemmelsen vil finde anvendelse for sygemeldte, der antages at kunne genoptage arbejdet inden for den nævnte periode.

Formålet er at tilgodese personer, der er i gang med et længerevarende behandlingsforløb. Det kan f.eks. være gigtpatienter og trafikofre eller sygdomstilfælde, hvor det er vanskeligt og derfor kan være meget tidskrævende at finde frem til den rette behandlingsform.

Det er for det første vigtigt, at en sygemeldt kan koncentrere sig om at blive rask uden også at skulle bekymre sig om, hvordan økonomien skal hænge sammen. Men samtidig mener Venstre og regeringen, at det er vigtigt ikke helt at ophæve varighedsbegrænsningen, da det risikerer at kunne medføre varig udstødelse fra arbejdsmarkedet.

For det andet medfører dette forslag, at en særlig gruppe af delvis sygemeldte får mulighed for at opnå sygedagpenge på samme niveau som ved fuld sygemelding. Det drejer sig om forsikrede ledige, om lønmodtagere, der eventuelt mister deres arbejde under den delvise sygemelding, og endelig drejer det sig om lønmodtagere, som ikke har mulighed for at få nedsat arbejdstid hos den arbejdsgiver, de er hos, under den delvise sygemelding.

Den tredje og sidste ændring tager sigte på at udvide arbejdsgiverens betalingsperiode med 1 dag, således at arbejdsgiveren betaler de første 15 sygefraværsdage frem for kun 14, som det er tilfældet i dag.

Venstre kan støtte lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Geday (RV):

Jeg kan her læse op af den betænkning, vi havde på L 154, som blev vedtaget lige før sommerferien i sidste samling. Her står der i pkt. 3:

Beskæftigelsesministeren har tilkendegivet, at han efter sommerferien vil indkalde partierne

for at genoptage de politiske drøftelser om varighedsbegrænsningen og forlængelsesreglerne i sygedagpengeloven.

Kan Venstres ordfører fortælle her, om de forhandlinger har fundet sted, og i benægtende fald – jeg kan jo godt konkludere, at jeg i hvert fald ikke er blevet inviteret til nogen forhandlinger – hvorfor de ikke har fundet sted?

Kl. 10.05

(Kort bemærkning).

Marion Pedersen (V):

Jeg er ikke hovedordfører på det her område, så jeg vil normalt ikke deltage i den slags forhandlinger. Jeg tror desværre, at fru Elisabeth Geday må spørge ministeren om det, når ministeren kommer på talerstolen.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Geday (RV):

Så har jeg et andet spørgsmål til Venstres ordfører. Det er sådan, at ordføreren under sin tale sagde, at Venstre gerne ville hjælpe de mennesker, som fortsat var for syge til, at de kunne opretholde deres sygedagpenge. Nu er det sådan, at det jo af det her lovforslag fremgår, at det kun er 900 ud af de 5.000, der hvert eneste år falder for varighedsbegrænsningen, som rent faktisk får glæde af den her lovgivning.

Mener Venstres ordfører, at der virkelig er tale om en acceptabel, tilstrækkelig udvidelse, når det stadig væk vil være sådan, at mennesker, som f.eks. lider af sklerose eller har en psykisk sygdom og altså fortsat er syge efter 52 uger, ikke kan få en forlængelse, heller ikke efter det her er vedtaget? Mener ordføreren, at det er acceptabelt?

(Kort bemærkning).

Marion Pedersen (V):

Vi mener, at en ophævelse af varighedsbegrænsningen vil hænge dårligt sammen med, at der kun på sygedagpenge skal være mennesker, som kan komme tilbage på arbejdsmarkedet. Der findes jo andre steder, man kan flytte over i, hvis man kan se, at det her ikke har nogen udsigt inden for en overskuelig fremtid.

Der er væsentlig forskel på den måde, man får hjælpen i de forskellige tilfælde, og derfor mener vi, det er vigtigt, at man kun kan være på sygedagpenge en vis periode, for ellers er der andre tiltag, der skal sættes ind med.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

I forlængelse af den tidligere spørgers spørgsmål mangler vi at få et svar på det faktum, at det her lovforslag, som det er strikket sammen, kun vil betyde, at mindre end en femtedel af dem, som i dag falder ud af sygedagpengesystemet på grund af varighedsbegrænsningen, ender på kontanthjælp, måske ender med ikke at få noget. Kun mindre end en femtedel af dem vil rent faktisk blive reddet af det her forslag. Er det efter fru Marion Pedersens mening tilstrækkelig mange til, at man kan sige, at man nu har gjort noget for de langtidssyge, så de ikke skal miste deres ret til sygedagpenge?

(Kort bemærkning).

Marion Pedersen (V):

Vi ved fra tidligere ændringer i sygedagpenge-lovgivningen og a-kasse-dagpenge-lovgivningen, at der er stor risiko for, at folk simpelt hen ændrer adfærd, hvis man laver noget ubegrænset.

Med den her lovgivning udvider vi muligheden, men samtidig er der jo den opfølgingsregel, som findes i forhold til kommunerne. Den er utrolig vigtig, for hvis ikke man hele tiden bliver holdt fast på, at man har fat i de folk, risikerer man altså, at de for tid og evighed ryger ud af arbejdsmarkedet. Det kan hverken de mennesker, det går ud over, eller vi andre være tjent med.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg har stadig væk overhovedet ikke fået svar på det, jeg spurgte om. Ifølge lovforslaget er det sådan, at ca. 900 mennesker vil det her forslag kunne være en hjælp for. Det skal sættes i forhold til, at der i 2005 var 4.745, der faldt for varighedsbegrænsningen og dermed mistede retten til sygedagpenge, kom på kontanthjælp eller på ingen ydelse.

Under en femtedel vil det her forslag rent faktisk berøre. Er det tilstrækkeligt til at opfylde ambitionen om, at vi skal hjælpe de langtidssyge, så de ikke falder ud af sygedagpengesystemet? Det må man kunne svare på. Det er jo en holdningstilkendegivelse. Mener fru Marion Pedersen, at det er godt nok?

(Kort bemærkning).

Marion Pedersen (V):

Ja, jeg mener, at det er godt nok, for jeg mener, at man stadig væk fastholder, at folk skal kunne komme tilbage inden for den overskuelige fremtid, som 3 år er. Man er nødt til at holde fast i, at det skal være så overskueligt, så man på den måde holder folk fast på, at der hele tiden bliver fulgt op på det fra kommunernes side.

Det vil let kunne blive en sovepude for kommunerne, hvis vi bare forlænger det i al evighed. Vi kan se på de svenske erfaringer, at svenskerne, som hidindtil har haft en åben port, kan man sige, i oktober måned har konkluderet, at de bliver nødt til at lave deres lovgivning om, fordi mønsteret har ændret sig. Så jeg synes, at det er o.k. Jeg ved godt, at vi ikke hjælper alle, men vi får dog 900 med.

Kl. 10.10

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

Nu har tallet 900 floreret et par gange her i Folketingssalen. Jeg skal lige bede ordføreren om at bekræfte, at det ikke er 900, men 400, der står i lovforslaget på side 6. Det er de 400, som vil blive hjulpet, ud af de næsten 5.000 mennesker, der årligt ryger ud af sygedagpengesystemet.

Jeg forstod på ordføreren fra Venstre, at det lå Venstre meget på sinde at sikre, at mennesker, der var syge, fik ro under deres sygdomsbehandling, så de kunne blive raske. Jeg vil godt spørge: Hvordan kan det så være, at det her lovforslag kun tager sigte på at forlænge sygedagpengeperioden for dem, man med overvejende sandsynlighed kan sige er raske nok til at vende hundrede procent tilbage til arbejdsmarkedet?

Det hjælper ikke de mennesker, der har været ude for en ulykke, så de i hvert fald ikke ville kunne klare sig hundrede procent, men som måske ville være berettiget til et fleksjob; de kan ikke blive forlænget. Eller dem, som man ved har været ude for et sygdomstilfælde eller en ulykke, der betyder, at de senere hen i tilværelsen skal have en pension; de vil heller ikke kunne blive forlænget. Eller dem, som ikke har fået stillet en diagnose endnu; de vil heller ikke kunne blive forlænget med de her regler.

Det svarer da ikke til ønsket om at hjælpe syge mennesker og sikre, at de har ro i deres behandlingsperiode.

(Kort bemærkning).

Marion Pedersen (V):

Vi mener, at vi hjælper den store gruppe, som normalt ville falde for den her grænse. Det er sådan, at man ikke kan få den forlænget, hvis man, inden man kommer ud for sygdom eller ulykkestilfælde, eller hvad det nu kan være, har været i fleksjob. Det er rigtigt, at man så ikke kan få den forlænget, fordi det her sigter på fuld beskæftigelse efterfølgende. Så det er korrekt opfattet.

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

Skal jeg tolke det på den måde, at Venstres hjerte bløder for de mennesker, som igen skal ud på arbejdsmarkedet, men mennesker, der på grund af den ulykkelige omstændighed, de er kommet i med sygdom eller ulykkestilfælde, ikke kan yde hundrede procent på arbejdsmarkedet bagefter, er man sådan set ligeglad med? De skal ikke have tryghed i deres behandlingsperiode. Der er man ligeglad med hvordan de vil have det. Er det sådan, vi skal forstå det?

Venstre interesserer sig altså kun for mennesker, der kan yde hundrede procent på arbejdsmarkedet, alle andre er ligegyldige.

(Kort bemærkning).

Marion Pedersen (V):

Nej, sådan skal det bestemt ikke forstås, men for dem er der andre muligheder end sygedagpengeloven.

Formanden:

Tak til fru Marion Pedersen. Så er det hr. Thomas Adelskov som ordfører.

Thomas Adelskov (S):

Ingen skal være i tvivl om, at Socialdemokratiet støtter alle forslag, der forbedrer forholdene for syge og svage mennesker i vores samfund. Derfor vil vi også ende med at stemme for det forslag, vi behandler her i dag. Men det er samtidig vigtigt at få rejst en række spørgsmål over for regeringspartierne om deres håndtering af det her forslag og over for Dansk Folkeparti for deres støtte til det her forslag.

Vi har at gøre med et forslag, som kun vil hjælpe omkring 8 pct. af de mennesker, der hvert eneste år falder ud af sygedagpengesystemet. Vi har at gøre med et forslag, som på ingen måde tager sigte på ud fra retfærdige og objektive kriterier at give mennesker med langvarige

sygdomsforløb ordentlig økonomisk tryghed og sikkerhed for, at de ikke bliver sat på kontanthjælp eller mister deres forsørgelsesgrundlag i kontanthjælpssystemet på grund af ægtefællef-hængighed.

I sygedagpengelovgivningen er det sådan, at vi kan opleve mennesker, der har arbejdet hele deres liv, ydet til samfundet, betalt deres skat, og som aldrig har ligget nogen til last. De bliver på et eller andet tidspunkt ramt af enten sygdom eller ulykke, f.eks. trafikuheld, og derfor ryger de ud i længerevarende sygdomsforløb, der kræver behandling.

Med det her lovforslag åbner regeringen kun op for en lille hjælp til en lille gruppe. Spørgsmålet rejser sig: Hvorfor er den lille gruppe, der skal hjælpes, kun på omkring 400 mennesker, altså hvorfor er det kun dem, som alle ved på et eller andet tidspunkt vil kunne vende tilbage til arbejdsmarkedet igen? Hvad med dem, man med sikkerhed ved er så sygdomsramte og sygdomsplagede eller skadede, at de ikke kan vende tilbage hundrede procent? De kan måske godt yde noget på arbejdsmarkedet og få et fleksjob, eller det kan være, at de slet ingenting kan yde, fordi de er så syge, at man bliver nødt til at visiterer dem til førtidspension. De får ikke forlængelser.

Vi har hen over foråret haft sager i Arbejdsmarkedsudvalget, der dokumenterer, at mange mennesker i adskillige år går uden forsørgelsesgrundlag, mens de venter på enten at blive færdigbehandlet, at blive visiteret til fleksjob eller blive visiteret til førtidspension. Det er ikke acceptabelt.

Kl. 10.15

Socialdemokratiet ønsker varighedsbegrænsningen i sygedagpengene fuldstændig afskaffet. Vi mener ikke, det er rimeligt, at man fratager mennesker deres forsørgelsesgrundlag og sygedagpenge i en situation, hvor de er syge og kæmper for igen at blive raske eller kunne komme tilbage på arbejdsmarkedet.

Efter vores opfattelse bør det være sådan, at man kan oppebære sygedagpenge, indtil man er rask, indtil man går i gang med revalidering, indtil man bliver visiteret til fleksjob, eller indtil man bliver visiteret til en førtidspension.

Vi er derudover også noget overraskede over den procedure, beskæftigelsesministeren har valgt at anlægge.

I foråret havde vi en lang forhandlingsrunde; der var god tid til at diskutere med partierne. Det endte med, at beskæftigelsesministeren

valgte at sætte sit forslag til afstemning i Folketingssalen, inden forhandlingerne var afsluttet. Og der står i betænkningen til lovforslaget, at beskæftigelsesministeren over for udvalget har tilkendegivet, at forhandlingerne skulle optages med partierne efter sommerferien.

Vi har så fået et eller andet brev om, at beskæftigelsesministeren var travlt optaget af andre forhandlinger. Det er vi flere andre, der har været, bl.a. i forbindelse med implementeringen af velfærdsaftalen. Men vi må jo konstatere, at det løfte, der blev afgivet i brevet, om, at vi ville blive inviteret til forhandlinger i forbindelse med finansloven, ikke holdt.

Resultatet er en meget lille forbedring i sygedagpengelovgivningen, i øvrigt en forbedring, der er fuldstændig identisk med det forslag, som beskæftigelsesministeren lagde frem for Arbejdsmarkedsudvalget allerede tilbage i foråret, og som et flertal uden om regeringen sagde nej til. Forbedringen var for lille, den var for sølle. Det flertal indeholdt også Dansk Folkeparti, som sagde nej på det tidspunkt.

I dag kan vi konstatere, hvad konsekvensen er af, at Dansk Folkeparti går til forhandlinger med regeringen: Man får ingenting ud af det. Der er ikke kommet en eneste forbedring ind i det forslag, regeringen lagde frem i foråret. Dansk Folkeparti har ikke leveret det, de lovede her i Folketingssalen, netop at sikre forbedringer for langt flere end de knap 400 personer, hvilket regeringen skønner det her forslag vil indebære.

Regeringen har ikke indfriet det løfte, der blev givet til Folketinget, om, at man ville forhandle med partierne, og man sikrer sig ikke en bred aftale, der garanterer, at syge mennesker rent faktisk kan få en ordentlig behandling og sikres ordentlige økonomiske vilkår under deres sygdom, hvilket vi ellers har talt så meget om.

Jeg skal gentage, at Socialdemokratiet kan støtte forslaget, fordi der er tale om forbedringer, men det er meget små forbedringer. Under 8 pct. af de mange mennesker, der hvert eneste år ryger ud af sygedagpengesystemet, bliver hjulpet, men af en eller anden mærkelig grund har man valgt, at det kun skal være dem, der kan vende tilbage til arbejdsmarkedet, man fokuserer på.

Formanden:

Tak til hr. Thomas Adelskov. Så er det hr. Bent Bøgsted som ordfører.

Bent Bøgsted (DF):

Forslaget er en del af aftalen om finansloven mellem regeringen og Dansk Folkeparti.

Der har i det sidste års tid været en heftig debat om sygedagpenge og konsekvenserne af mistede sygedagpenge, og det har stået klart, at der har været en del sager, hvor sygedagpengene er mistet. Det har været vigtigt for Dansk Folkeparti at få så optimal en løsning som muligt. Det, der er opnået, er det, vi kunne få igennem, og det er en forlængelse af sygedagpengene for personer, der har mulighed for at vende tilbage til arbejdsmarkedet på ordinære vilkår.

Det betyder så, at man fremover kan få sygedagpenge i op til 3 år, altså en forlængelse på 1 år, hvis man kan vende tilbage til ordinært arbejde. Er man så ikke klar til at få et arbejde, må der naturligvis efter Dansk Folkepartis opfattelse tildeles en førtidspension. Derfor er det for os oplagt, at kommunerne foretager en relativt hurtig sagsbehandling, så der ikke mistes forsørgelsesgrundlag.

Ligeledes er der kommet henvendelser om, hvorfor de, der er berettiget til fleksjob, ikke kan få den ekstra forlængelse. Det er selvfølgelig uacceptabelt, at en, der er syg og venter på fleksjob, ikke har et forsørgelsesgrundlag. Jeg må til det sige, at det er urimeligt, at kommunerne ikke søger for, at der så bliver givet førtidspension eller fleksjob til tiden. Derfor vil jeg anmode om, at ministeren tager hånd om, at kommunerne lever op til det, der forventes af dem.

Dansk Folkeparti er ikke med i forliget om førtidspension og fleksjob, men jeg mener, at forligspartierne på de to områder må se på, om disse love lever op til forventningerne, når de nu skal revideres her til foråret.

Kl. 10.20

Det andet element i lovforslaget er sygedagpenge til delvis raskmeldte. Da loven om delvis raskmeldte blev lavet, opstod der et uventet problem med, at man mistede sygedagpenge for den del, man var raskmeldt. Det var ikke hensigten. Det rettes der op på. Nu er det således, at en, der bliver delvis raskmeldt uden at få en lønindkomst, kan fortsætte på fulde sygedagpenge. Det er trods alt ikke altid, at en arbejdsgiver kan beskæftige en delvis raskmeldt.

Det tredje element er en udvidelse af arbejds-giverperioden for sygedagpenge fra 2 uger til 2 uger og 1 dag, altså til 15 kalenderdage.

Alt i alt kan Dansk Folkeparti støtte forslaget.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Geday (RV):

Nu har jeg igen været nede og rode i de gamle papirer og står med et første udkast til betænkningen over den sygedagpengelov, som vi vedtog lige før sommerferien. I den står det næsten fra ord til andet. Det er altså en fuldstændig afskrift af den aftale, som regeringen har indgået med Dansk Folkeparti i forbindelse med finanslovforhandlingerne, nemlig den her meget beskedne lempelse af varighedsbegrænsningen, som altså kun kommer – nu må jeg også hellere rette mig selv – 400 ud af de 5.000, der hvert år falder for varighedsbegrænsningen, til gode.

Om det forslag, som regeringen kom med, sagde hr. Bent Bøgsted fra talerstolen, at det langt fra var nok, og at det ikke ville tilfredsstille Dansk Folkeparti. Hr. Bent Bøgsted sagde fra talerstolen mere eller mindre noget i retning af – det kan være, at jeg er lidt upræcis i min formulering – at han så frem til forhandlingerne, som ville betyde en bedre lempelse af varighedsbegrænsningen end den, regeringen lagde op til.

Kan hr. Bent Bøgsted ikke give mig en forklaring? Hvad er det, der er sket? Hvorfor er det her lige pludselig blevet acceptabelt for Dansk Folkeparti, når det ikke var det før sommerferien? Hvordan kan Dansk Folkeparti leve med, at vi kun hjælper 400 ud af 5.000?

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Det er egentlig ganske enkelt: Jeg kunne simpelt hen ikke få mere igennem. Beklager, det kunne jeg ikke, og det ved fru Elisabeth Geday også. I nogle forhandlinger kan man bare ikke få mere igennem.

Jeg var i den situation, at jeg optimistisk troede, at man måske kunne få noget mere igennem i finanslovforhandlingerne. Det erkender jeg blankt at jeg ikke kunne. Derfor er det, som jeg siger, den optimale løsning, vi så støtter nu. Det var den, vi kunne få igennem.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Geday (RV):

Jeg forstår simpelt hen ikke hr. Bent Bøgsted. Dansk Folkeparti sidder med den afgørende indflydelse på, hvorvidt Venstre og De Konservative fortsætter med regeringsmagten eller de ikke gør. Det er en meget stor magt, man sidder med. Man kan stort set selv diktere indholdet af mange af de aftaler, man laver.

I det her tilfælde kunne hr. Bent Bøgsted garanteret have valgt at udvide kredsen af forhandlingspartier, så han ikke sad alene over for en stærk beskæftigelsesminister, men kunne have fået opbakning fra S, SF, Det Radikale Venstre og Enhedslisten for at opnå en bedre lempelse af varighedsbegrænsningerne, altså hjælpe flere mennesker end det lille marginale tal på 400, som man her har hjulpet.

Hvorfor valgte hr. Bent Bøgsted ikke det? Hvorfor valgte hr. Bent Bøgsted ikke at insistere på de forhandlinger, som beskæftigelsesministeren oven i købet også havde bebudet rent faktisk skulle finde sted? Det kunne jo have styrket Dansk Folkepartis synspunkt, hvis hr. Bent Bøgsted altså mente det alvorligt. Det er nok i virkeligheden det, jeg tvivler på.

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Dansk Folkeparti mener selvfølgelig altid alvorligt, at man skal hjælpe dem, der er udsatte, dem, der er blevet ramt af sygdom i de her tilfælde. Men jeg erkender blankt, at på det tidspunkt, hvor det her kommer igennem i finanslovforhandlingerne, sidder jeg ikke med ved bordet. Til sidst er jeg ikke med. Jeg er orienteret hele vejen igennem om, at det er det, der kunne komme igennem.

Fru Elisabeth Geday henviser så til forhandlinger. Det er rigtigt, at ministeren i foråret lovede, at der skulle indkaldes til en forhandlingsrunde. Jeg rettede også henvendelse til ministeren inden finanslovforhandlingerne, og ministeren orienterede mig om, at han havde haft kontakt til de forskellige parter, og at det var i orden, at det blev taget med i finanslovforhandlingerne.

Det er det, jeg ved. Andet kan jeg ikke sige. Så må fru Elisabeth Geday spørge ministeren, hvorfor de forhandlinger ikke er blevet til noget.

Kl. 10.25

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Det her bliver mere og mere mystisk, for nu siger hr. Bent Bøgsted som en del af forklaringen, at hr. Bent Bøgsted ikke selv sad med ved forhandlingerne om det her. Men vil det sige, at hr. Bent Bøgsted egentlig mener, at det, at man hjælper de her 400 ud af ca. 5.000, ikke er godt nok? Det er bare det, jeg godt vil have bekræftet.

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Vi skal lige have med, når vi snakker om de her 400, at det drejer sig om 400 ud af de 900, der helt mister dem. Hvis hr. Jørgen Arbo-Bæhr havde læst tallene og fulgt lidt med i det, så er der mange ud af de 5.000, der har andre muligheder for forsørgelse. Det er 400 ud af de sidste 900.

Så er der en restgruppe, ja. Der er nogle, der skal have fleksjob, og der er nogle, der skal have førtidspension. Der siger jeg, at så må kommunerne leve op til loven og give et fleksjob eller førtidspension. Ellers må partierne bag aftalen om førtidspension/fleksjob se på, hvorfor der skal gå så lang tid, inden de kan få et fleksjob.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Nu bliver jeg mere og mere rundtosset af det her, for før fremgik det af hr. Bent Bøgsteds svar til fru Elisabeth Geday, at det her egentlig ikke var godt nok i forhold til hr. Bent Bøgsteds visioner. Nu virker det, som om hr. Bent Bøgsted mener, at det er godt nok, at man redder de her 400 mennesker.

Kan jeg ikke bare få et svar: Mener hr. Bent Bøgsted, at det her forslag er godt nok i forhold til de mange mennesker – de ca. 5.000 – som mister deres forsørgelsesgrundlag eller kommer på kontanthjælp på grund af varighedsbegrænsningen? Mener hr. Bent Bøgsted, at det her forslag er godt nok, ja eller nej?

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Hvis hr. Jørgen Arbo-Bæhr havde hørt efter, så sagde jeg i min ordførertale, at det her var det optimale, Dansk Folkeparti kunne få igennem. Jeg beklager, at vi ikke kunne få mere igennem. Vi havde håbet, at vi kunne få mere igennem med regeringen, men det kunne vi ikke.

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

Ved førstebehandlingens gælder det jo partiernes principielle tilkendegivelser af, hvad de mener om et forslag. Jeg kan forstå, at hr. Bent Bøgsted ikke har siddet med ved forhandlingsbordet om finansloven – det er vi flere, der ikke har gjort, for vi var ikke inviteret – og at hr. Bent Bøgsted i øvrigt er lidt ked af, at han ikke fik mere igennem i forhandlingerne osv. Kunne hr. Bent Bøgsted ikke have sendt sin hovedforhandler ned i

salen, så vi i stedet for kunne diskutere med ham om, hvorfor han har lavet det her forslag?

Hr. Bent Bøgsted stod den 30. maj i Folkefingssalen og lovede mig, at resultatet af efterårets forhandlinger skulle føre til markante forbedringer i forhold til det oplæg, regeringen havde lagt foran os. Det lovede Dansk Folkeparti ved den lejlighed, og så ligger der nu et forslag, som kun hjælper knap 400 ud af de 5.000, og det er i øvrigt et meget usikkert tal.

Så noterer jeg mig, at hr. Bent Bøgsted mener, at det drejer sig om 400 ud af de 900, der helt mister forsørgelsesgrundlaget, altså dem, der bliver ramt af ægtefælleafhængighed. Så har hr. Bent Bøgsted læst lovforslaget forkert. De, der bliver hjulpet, er 400 mennesker ud af de knap 5.000, der hvert eneste år mister sygedagpengene.

Hvis hr. Bent Bøgsted tror noget andet, vil jeg godt spørge: Kan vi ikke enes om, at hvis det kun er 400 ud af de 5.000, så afviser vi forslaget, og så skriver vi et ændringsforslag i Arbejdsmarkedsudvalget, og så sikrer vi, at det bliver langt flere, der bliver hjulpet?

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Jeg synes, at Socialdemokratiets ordfører, hr. Thomas Adelskov, er lidt ude på et vildspor, for hr. Thomas Adelskov ved godt, hvordan politik fungerer. Hr. Thomas Adelskov ved jo også godt, at han ikke kalder fru Helle Thorning-Schmidt ned i salen til sådan en diskussion som den her.

Hr. Thomas Adelskov prøver at køre på, at Dansk Folkeparti ikke er tilfreds med det her. Selvfølgelig er vi tilfredse med den finanslov, vi har lavet, ellers ville vi ikke have indgået aftale om den. Det er da klart. Selvfølgelig er vi også tilfredse med, at vi kan hjælpe nogle af dem, der mister sygedagpengene. Det er også klart.

Hr. Thomas Adelskov kan læse alle de papirer igennem, som vi fik i foråret. Der var den pulje på 5.000, og der stod, hvordan fordelingen var, hvad de kunne få, og hvad de ikke kunne få, og hvem der mistede hvad. Så er det heller ikke et antal ud af 5.000, vi snakker om. Så er det et antal ud af de 900 mennesker, der mister sygedagpengene på grund af varighedsbegrænsningen, og som ikke kommer i beskæftigelse eller skal have en anden offentlig ydelse, der vil forlænge deres sygedagpenge. Det er det, vi har hjulpet med her.

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

I Socialdemokratiet er vi enige om, på hvilket grundlag vi går til forhandlinger, og vi er også enige om det, vi står og siger nede i Folketings-salen. Det skal der ikke herske nogen tvivl om. Jeg ved godt, at politik foregår på en helt anden måde i Dansk Folkeparti, for hvis man er kritisk, bliver man ekskluderet. Det er fair nok, at de har det på den måde.

Men lad mig nu lige understrege for hr. Bent Bøgsted, for jeg har papirerne fra forhandlingerne i foråret: I 2005 faldt 4.745 personer ud af sygedagpengesystemet på grund af varighedsbe-grænsningen. Når man læser lovforslaget, er det kun 400 af dem, der vil blive hjulpet.

Kl. 10.30

Jeg kan forstå, at hr. Bent Bøgsted har troet, at det drejede sig om mange flere, og at det var nogle af dem, der helt mistede forsørgelses-grundlaget og sådan noget. Så mit spørgsmål til hr. Bent Bøgsted er: Hvis nu den opfattelse, hr. Bent Bøgsted har fået, viser sig ikke at være kor-rekt, altså at man hjælper 400 af de 900, der helt ryger udenfor og mister forsørgelsesgrundlaget – det er dem, der bliver ramt af ægtefælleafhæn-gigheden i kontanthjælpssystemet – hvis nu man ikke hjælper næsten 50 pct., vil hr. Bent Bøgsted så være med til at stille ændringsforslag i Arbejdsmarkedsudvalget, der sikrer, at vi får hjulpet den gruppe?

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Jeg synes, at hr. Thomas Adelskov skulle forholde sig til, hvordan politik fungerer, og hr. Tho-mas Adelskov ved udmærket godt, at når man indgår forlig om en finanslov, står man ved den finanslov.

Formanden:

Tak til hr. Bent Bøgsted. Og så er det hr. Jakob Axel Nielsen som ordfører.

Jakob Axel Nielsen (KF):

Der er for mig ikke nogen grund til at stå og gentage nøjagtig de samme argumenter, som kom fra Venstres ordfører, fru Marion Pedersen, så jeg vil prøve at tage afsæt videre derfra og si-ge, at oprindeligt var vi alle sammen her i Folke-tinget jo enige om, at der var nogle områder, hvor der var et problem. Jeg tror, de fleste af ar-bejdsmarkedsordførerne har haft besøg af re-præsentanter for polio- og trafikofrene og fra

Gigtforeningen, og vi fandt, at der altså var nog-le områder, hvor nogle faldt ned mellem to stole.

Men lad os prøve at fundere lidt over ordet dagpenge. Altså, vi er jo også alle sammen enige om, at folk, der er på dagpenge, formodes at skulle stå til rådighed for arbejdsmarkedet, og så plejer vi at kunne sætte punktum.

Nu taler vi så om sygedagpenge. Når man er på sygedagpenge, formodes man at få dagpen-ge; mens man er syg, vel at mærke hvis der er ri-melig udsigt til, at man kan vende tilbage til ar-bejdsmarkedet. Dermed også sagt, at hvis man ikke kan vende tilbage til arbejdsmarkedet, skal man ikke ind under noget, der benævnes dag-penge. Det er vi jo i virkeligheden enige om. Så de mennesker, som er syge, og som ikke har en rimelig udsigt til at kunne vende tilbage til ar-bejdsmarkedet, skal have noget andet i vores udmærkede sociale system.

Så har vi altså fundet, at der var nogle gigt-ramte og polioramte, hvor den moderne lægevi-denskabelige kunnen har gjort, at de med 1 år plus forlængelse – nu er det 2 år med forlængel-sesmuligheder – ikke kunne afklares fuldt ud, og derfor var det for dem urimeligt, at de røg helt ud af forsørgelsessystemet, når det med en vis grad af sikkerhed fra en læges mund kunne slås fast, at der ved yderligere behandling var mulighed for, at de kunne vende tilbage til ar-bejdsmarkedet.

Jeg synes, det er vigtigt, at vi holder fast i, at det her hviler på den forudsætning, at der er en rimelig mulighed for, at man kan vende tilbage til arbejdsmarkedet.

Derfor har det også for os Konservative været utrolig vigtigt, at vi fastholder, at der er en tids-frist i det her; man kan ikke være på dagpenge i en uendelighed – der er en 4-års-periode, og vi har så nogle aktiveringsperioder, indtil dagpen-geperioden ophører, og det er en del af hele vel-færdsreformen – ligesom man heller ikke kan være på sygedagpenge i en uendelighed.

Men lad mig lige sige – også for at seerne ude i det ganske land kan forstå det – at det jo ikke er, fordi folk skubbes ud i det bare ingenting. For de syge, som ikke kan forventes tilbage på ar-bejdsmarkedet, er der jo andre ting. Det er det ene.

Det andet er, at det hævdes, at der er borgere, der ryger ud til ingen form for forsørgelse, men det hører med til diskussionen, at så er det altså borgere, der formodes at kunne være finansieret af en ægtefælle, der har en vis indkomst. Det fal-der muligvis uden for rammerne af det her lov-

forslag at tage en diskussion om det personlige ansvar, og om det altid er det offentlige, der skal løfte og være en institution for en hvilken som helst borger, eller om der også er et personligt ansvar for, at man skal løfte og hjælpe hinanden inden for et ægteskab.

Det falder nok uden for rammerne af det her, men det er stadig væk relevant at gøre gældende, at vi bør have en diskussion om det personlige ansvar; om der skal være en institution, der griber folk i en hvilken som helst situation – altså hele det socialdemokratiske velfærdssamfund, hvor systemet tager sig af folk og ingen tager sig af hinanden. For det er jo ikke sådan, at der ikke er forsørgelse til den enlige.

Kl. 10.35

Alt i alt mener vi, at der her er fundet en fornuftig balance med forlængelsesmuligheder til de syge, som en læge vurderer at der er rimelig udsigt til vil kunne komme i arbejde. Vi noterer os, at det her ikke bliver en sovepude for lægerne, da kommunerne, som er tættest på – særlig med de nye jobcentre; de skal nemlig stå for finansieringen ud over de første 52 uger – hele tiden kan holde øje med, at der sker noget for de syge, at der er en fremdrift i deres helbredelse, sådan at vi ikke giver sygedagpenge til mennesker, som ikke kan formodes at komme tilbage til arbejdsmarkedet, for de skal nemlig have en anden form for hjælp.

Formanden:

Der er nogle korte bemærkninger til ordføreren, først fra fru Elisabeth Geday.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Geday (RV):

Det her har jo været en ret atypisk førstebehandling af et lovforslag, for først har vi haft en ordfører fra Venstre, som tydeligvis ikke var tilfreds med det lovforslag, som hun var ordfører på, derefter har vi haft en ordfører fra Dansk Folkeparti, som tydeligvis heller ikke var tilfreds med det lovforslag, som han var ordfører på, og så har vi haft den konservative ordfører, som efter min bedste opfattelse nu har tilbragt de sidste 5 minutter med at forsøge at cykle udenom. Derfor vil jeg lige vende tilbage til den førstebehandling af L 154, vi havde før sommerferien, hvor hr. Jakob Axel Nielsen – det var ganske vist fru Charlotte Dyremose, der læste hans tale op, men jeg går ud fra, at han selv har skrevet den – skriver noget i retning af:

Vi Konservative er opmærksomme på, at varighedsbegrænsning i visse situationer medfører helt utilsigtede økonomiske konsekvenser for mennesker, der er ramt af uheld eller sygdom, og det vil vi gerne have fundet en løsning på.

Det sidste er sådan frit fortalt, men pointen er jo lige præcis, at på det tidspunkt havde vi jo liggende på bordet udkastet til præcis den samme aftale, som regeringen nu har indgået med Dansk Folkeparti, altså den her meget beskedne lempelse, som ikke kommer trafikofrene, og som ikke kommer de gigtramte til gavn, sådan som hr. Jakob Axel Nielsen har påstået. Hvad er det så lige præcis, der gør, at hr. Jakob Axel Nielsen nu stiller sig tilfreds, når vi kun får hjulpet 400 ud af 5.000?

(Kort bemærkning).

Jakob Axel Nielsen (KF):

Jeg kan bekræfte, at jeg selv har skrevet den ordførertale, som fru Charlotte Dyremose holdt.

Jeg er ikke enig i den udlægning, som fru Elisabeth Geday kommer med, om, at vi ikke hjælper de gigtramte, de polioramte, de trafikuheldsramte. Det er jo lige nøjagtig det, vi gør. Vi hjælper dem, som har brug for yderligere behandling, og hvor læger vurderer, at der er flere behandlingsmetoder, der skal afprøves. For hver afprøvning, går der tid, og det har vist sig, at 2 år – 1 år plus forlængelse – ikke har været nok, så derfor er det nu 2 år plus forlængelsesmuligheden.

Fru Elisabeth Geday kan også kun her i salen, hvor der i virkeligheden tales til seerne, sige, at Det Konservative Folkeparti ikke hele tiden har talt for en tidsbegrænsning af det her, for det bør være velkendt, at i de diskussioner, vi har haft, også i Arbejdsmarkedsudvalget og på gangene her på Christiansborg, når vi har drøftet det her forslag, har vi været enige om, at der var nogle problemer, men det bør også være velkendt, at jeg som arbejdsmarkedsordfører for Det Konservative Folkeparti hele tiden har holdt fast i, at der skal være en tidsbegrænsning.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Geday (RV):

Det, der jo er problemet, er, at hr. Jakob Axel Nielsen påstår fra talerstolen, at vi nu har løst problemet for gigtpatienterne. Altså, jeg sidder her med et høringsvar fra Gigtföreningen, som jo om nogen burde vide, om gigtpatienterne rent faktisk opnåede den lempelse, som hr. Jakob Axel Nielsen påstår de opnåede, og de siger, at

der er problemer med de udiagnosticerede, altså det her med, at det kan være svært at diagnosticere inden for 1 år, om en patient lider af giget eller måske af en helt anden sygdom; han eller hun kan ikke få forlænget sine dagpenge, heller ikke efter det, vi har lavet her, selv om vedkommende er syg.

Den anden situation er, hvis du har en gigtpatient, som ser ud til at kunne blive så rask, at vedkommende kan få et fleksjob. Jamen hvis du har udsigt til et fleksjob, som vi jo i øvrigt i arbejdsmarkedssammenhæng behandler på lige fod med almindelig ordinær beskæftigelse, kan du heller ikke få forlænget dine sygedagpenge. Så bottom line er: Vi hjælper en lillebitte gruppe på 400 mennesker; alle de andre bliver efterladt i samme situation, som de var i før. Nogle mister deres forsørgelse helt, andre kan slet ikke få forlænget sygedagpengene og ender på kontanthjælp.

Man må altså meget undskylde, men jeg kan ikke engang se, hvor den konservative anstændighed er henne i det her.

(Kort bemærkning).

Jakob Axel Nielsen (KF):

Jamen her er jeg faktisk meget enig med hr. Bent Bøgsted, når vi taler fleksjob, hvilket Det Konservative Folkeparti er en varm fortaler for. Fleksjob er en rigtig god løsning for folk, der ikke kan arbejde på fuld tid, men stadig væk kan være på det ordinære arbejdsmarked. De mennesker har vi brug for, særlig i den her tid, hvor der er så mange flaskehalse, og i fremtiden vil vi få endnu mere brug for dem.

Men fleksjob har bare ikke noget med det her at gøre. Det er en proces, kommunen skal sætte i gang for folk, der ikke har fuld arbejdsevne. Og der er jeg da enig med hr. Bent Bøgsted; jeg vil da også håbe, at ministeren er opmærksom på at sørge for, at kommunerne lever op til lovgivers intention på det her område.

Vi skal have alle de mennesker, der kan og gerne vil arbejde i et fleksjob, fordi de ikke kan arbejde på fuld tid. Det har bare ikke noget at gøre med den her sygedagpengeændring, der handler om, at folk kan komme ud i ordinær beskæftigelse, hvis de formodes at have en rimelig chance for at komme over deres sygdom. Det er jo det, det handler om.

Kl. 10.40

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

Jeg vil starte med at rose ordføreren. Jeg synes, det er dejligt befriende at møde en fra regeringspartierne, som står ved sine holdninger, og som kæmper for de konservative mærkesager. Det er ikke ligesom Venstre, der prøver at begrave, at man er liberalistisk, og knægtet sin folketingsgruppe, når den har andre meninger. Jeg synes, det er dejligt at høre.

Nu kan vi forstå, at Det Konservative Folkeparti vil gøre op med det socialdemokratiske velfærdssamfund og det sikkerhedsnet, der er deri. Vi kan også forstå, at det ligger Det Konservative Folkeparti meget på sinde, at det kun er mennesker, der kan vende tilbage på fuld styrke på arbejdsmarkedet, som man vil hjælpe. Det er fair nok.

Må jeg ikke lige stille et spørgsmål til hr. Jakob Axel Nielsen, som sagde, at det der med fleksjob er kommunernes opgave: Er det ikke korrekt, at der jo er nogle mennesker, der godt kan være i gang med et behandlingsforløb, hvor kommunerne simpelt hen ikke har lov til at starte en fleksjobvisitation, før behandlingsforløbet er afsluttet, altså hvor der kan gå 1, 2, 3 år, hvor man er i gang med behandling, genoptræning osv., før man så kan starte en fleksjobvisitation? Og i al den tid synes hr. Jakob Axel Nielsen, det er i orden, at man mister forsørgelsesgrundlaget, at man ikke har noget at leve af, og at man må flytte fra hus og hjem.

(Kort bemærkning).

Jakob Axel Nielsen (KF):

Jeg starter med at takke for rosen, som jeg betragter som velmenende, selv om det nok ikke var ment sådan fra hr. Thomas Adelskovs side.

Jeg vil gerne i den forbindelse have lov til at tilføje, at det, vi Konservative er meget optagede af, er at få en fair diskussion om, hvordan vi virkelig hjælper samfundets allersvageste mennesker. Jeg kan i øvrigt godt have nogle holdninger til, at de ikke altid bliver grebet, og det er uanset, om det er os, der har været i regering, eller om det er Socialdemokratiet delvis støttet af R. Det er en diskussion, som vi kan tage, og som går mange, mange år tilbage, hvor jeg nok mener, at vi kan tage en diskussion om, hvad der er det personlige ansvar for hver enkelt, hvilken form for solidaritet vi skal have med hinanden. Det var det, jeg prøvede at rejse her.

Jeg mener ikke, at der er nogle mennesker, der skal overlades til ingen form for forsørgelse.

Men det bør være sådan, når vi taler om sygedagpenge, at der skal ske noget. Det var også derfor, jeg startede med at sige: Hvad er dagpenge? Dagpenge er for folk, der står til rådighed for arbejdsmarkedet. Det vil sige, at sygedagpenge er for de syge, som formodes at stå til rådighed for arbejdsmarkedet eller i hvert fald kan komme til det igen, og hvis de ikke kan komme til det, så skal de ud af beskæftigelsesministerens regi og over i socialministerens regi, for så er det en anden form for hjælp, de svage borgere, der ikke kan passe et arbejde, skal have.

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

Men før citerede fru Elisabeth Geday jo ganske udmærket fra Gigtforeningen, som siger: Jamen man er nogle gange i gang med så lange behandlingsforløb, at det simpelt hen ikke vides, om der på et tidspunkt findes en medicin, der gør, at man kan vende hundrede procent tilbage til arbejdsmarkedet, eller om der findes en medicin, så man måske kan få et fleksjob, eller om problemerne overhovedet ikke kan løses, sådan at man ender med at må blive visiteret til en førtidspension.

Alligevel står hr. Jakob Axel Nielsen her og siger: Nå, det er bare too bad. Det kan godt være, det tager lang tid at behandle, men hvis man ikke, når man giver forlængelsesmuligheder, med sikkerhed kan sige, at man inden for forlængelsesmulighedens frist kan nå at vende hundrede procent tilbage til arbejdsmarkedet, så skal man miste sit forsørgelsesgrundlag. Jeg synes ikke, det er acceptabelt, og jeg synes ikke, det er rimeligt.

Jeg synes i øvrigt ikke, at hr. Jakob Axel Nielsen svarede på det spørgsmål, jeg stillede. For det, der er hovedproblemet, er jo, at nogle mennesker først får påbegyndt visitation til fleksjob eller til førtidspension 2-3 år efter, at de er blevet syge og lang tid efter, de er røget ud af sygedagpengesystemet, og i den tid har nogle simpelt hen måttet gå fra hus og hjem, fordi man mister forsørgelsesgrundlaget, og nogle lader sig skille, fordi man er i en sårbar situation, når man er syg og under behandling. Det er ikke en fair måde at behandle borgere i det her land på.

(Kort bemærkning).

Jakob Axel Nielsen (KF):

Hr. Thomas Adelskov rejser to problemstillinger. Med hensyn til fleksjob og hvornår de begynder at blive visiteret, kan jeg jo ikke blande

mig her fra talerstolen i kommunernes måde at gribe tingene an på, men jeg er fuldstændig enig med hr. Bent Bøgsted i, at vi skal kigge på, om kommunerne visiterer i overensstemmelse med Folketingets intentioner bag lov om fleksjob.

Det kan godt være, at der kommer for sen visitation – det har jeg ikke overblik over på nuværende tidspunkt – men jeg vil godt være med til, at man ser på, om folk bliver visiteret hurtigt nok til det. For det er en god ordning, som vi skal bevare, og som vi skal sikre.

Med hensyn til folk, der er syge og på sygedagpenge, mener jeg, det er rimeligt, at man udvider fristen for at gribe nogle mennesker, hvorom lægerne siger, at der er en rimelig god chance for, at de kan vende tilbage til arbejdsmarkedet. Men hvis vi ikke kan få den garanti, at de kan vende tilbage til arbejdsmarkedet, så er det, jeg har den grundholdning, at så skal de væk fra Beskæftigelsesministeriet regi og over i Socialministeriets regi, for det er et socialt problem at få hjulpet de mennesker. Det her ligger i Beskæftigelsesministeriets regi, fordi det handler om at få folk ud på arbejdsmarkedet, men hvis vi ikke engang kan få den garanti, så er det et socialt problem, og så skal det løses et andet sted.

Kl. 10.45

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg tror, at vi så må tage udgangspunkt i Det Konservative Folkepartis ordførers lidt begrænsede forståelsesverden.

Men jeg vil godt sige: Det, som hr. Jakob Axel Nielsen sagde i sin ordførertale, var, at sygedagpenge er beregnet til folk, som er syge, og som på et eller andet tidspunkt har udsigt til at kunne vende tilbage til arbejdsmarkedet. Så spørger jeg mig selv: Hvis det er sådan, at man er syg og på et eller andet tidspunkt har udsigt til at vende tilbage til arbejdsmarkedet i et fleksjob, er man så omfattet af hr. Jakob Axel Niensens betragtninger af, hvad sygedagpenge er beregnet til?

(Kort bemærkning).

Jakob Axel Nielsen (KF):

Fleksjob er en del af det ordinære arbejdsmarked, og hvis en fleksjobber bliver syg, kan vedkommende også få sygedagpenge; jeg ved ikke, om ydelsen har en anden benævnelse. Men hvis man er en del af det ordinære arbejdsmarked, man har et job, og man bliver syg, så kan man få sygedagpenge. Det er en del af min opfattelse.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg tror ikke rigtig, hr. Jakob Axel Nielsen så har forstået, hvad problemet i det her lovforslag er. Det er meget forståeligt: Man har et job, man kommer ud for en ulykke, eller man bliver alvorligt syg. Man er nødt til at få sygedagpenge længere end 52 uger for at få afklaret, hvad man kan.

Hvis man står i den situation, at man med videre behandling osv. på et tidspunkt har muligheden for at vende tilbage i et fleksjob, er den person ikke omfattet af det her lovforslag. Ud fra hr. Jakob Axel Niensens helt egen forståelsesverden så er det forkert, fordi et fleksjob lige så meget er et ordinært arbejde, bare på nedsat tid osv., som et fuldtidsarbejde er. De mennesker er ikke omfattet. De mennesker falder fortsat for varighedsbegrænsningen. Var det ikke værd at gøre noget ved det?

(Kort bemærkning).

Jakob Axel Nielsen (KF):

Jeg er helt med på, at det her handler om mennesker, som er i job, som bliver syge, og som efter 52 uger efter de gamle regler vil falde for varighedsbegrænsningen, men hvor læger siger, at det ikke kan udelukkes, at vedkommende ville kunne komme tilbage på arbejdsmarkedet i ordinær beskæftigelse.

Det er også netop derfor, at der med vedtagelsen af det her lovforslag bliver mulighed for 1 års ekstra sygedagpenge plus de to gange 26 ugers forlængelse, det vil sige, altså yderligere 2 år i forhold til de 52 uger. Det er jo netop også inden for den ekstra 2-års-periode, som lovforslaget omfatter, at de her mennesker, som hr. Jørgen Arbo-Bæhr omtaler, skal gribes. Det er vi enige om.

Jeg mener, uenigheden går på, om 3 år er nok til at se på, om folk kan vende tilbage, eller om man bare skal have en fuldstændig tidsbegrænsning. Der er derom uenigheden er.

Formanden:

Tak til hr. Jakob Axel Nielsen. Så er det fru Elisabeth Geday som ordfører.

Elisabeth Geday (RV):

Det her lovforslag er resultatet af et løftebrud. Beskæftigelsesministeren lovede i forbindelse med behandlingen af L 154 i sidste folketings-samling at indkalde Folketingets partier til forhandling om en lempelse af varighedsbestem-

melsen i sygedagpengeloven. De forhandlinger har aldrig fundet sted.

I stedet har regeringen og Dansk Folkeparti under finanslovforhandlingerne bekræftet hinanden i, at den beskedne lempelse, som ministeren allerede før sommerferien havde bebudet, var nok, selv om det reelt kun er 400 ud af de 5.000 mennesker, som hvert år falder for varighedsbestemmelsen i sygedagpengeloven, som bliver hjulpet. Og Dansk Folkepartis rolle i sagen er ynkelig.

Hr. Bent Bøgsted har fra talerstolen den 30. maj sagt, at der skulle laves om på det forslag, regeringen var kommet med, for at stille Dansk Folkeparti tilfreds, og at der skulle holdes forhandlinger efter sommerferien. Begge ting er Dansk Folkeparti løbet fra. Der har ikke været forhandlinger, og der er ikke lavet om på forslaget fra regeringen.

Kl. 10.50

Det største problem med varighedsbegrænsningen i sygedagpengeloven består, nemlig for den gruppe af patienter, der er uafklarede efter 52 ugers sygdom. Disse mange mennesker, som måske lider af gigtsygdom eller er psykisk syge, kan stadig væk ikke få forlænget dagpengene ud over 1 år, fordi ingen læge kan sige, om de vil være klar til at arbejde i løbet af 1 år eller 2. Eller også kan lægerne se, at de måske nok bliver klar til at komme i job, men det bliver i form af et fleksjob.

Ingen af disse mennesker vil kunne få sygedagpenge mere end 1 år, selv om de fortsat er syge. De ca. 4.000 ryger fortsat på kontanthjælp eller ud i ingenting, hvis deres ægtefælle er i arbejde.

Vi mener i Det Radikale Venstre helt principielt, at mennesker, der er syge, ikke bør miste deres offentlige forsørgelse, før de er blevet raske eller har fået tilkendt et fleksjob eller førtidspension eller på anden måde har fået afklaret deres situation. Derfor ønsker vi varighedsbegrænsningen helt afskaffet eller i hvert tilfælde lempet langt mere, end regeringen og Dansk Folkeparti her lægger op til.

I juli 2005 vedtog et stort flertal i Folketinget en række opstramminger i sygedagpengereglerne. Kommunerne har nu meget præcise regler for, hvornår og hvordan der skal følges op, når en borger sygemelder sig, afhængigt af hvilken type lidelse borgeren har. Og hvis kommunen ikke følger op på den sygemeldte, mister kommunen sin statsrefusion for sygedagpengene, og efter 52 uger på sygedagpenge skal kommunen

selv betale hele gildet. Disse regler gør, at der ikke længere er grund til bekymring for, at mennesker risikerer at blive parkeret på sygedagpenge.

Vi vil dog gerne være med til, at der sker en endnu tættere opfølgning på den enkelte sygemeldtes situation, f.eks. ved at der jævnligt skal udarbejdes handlingsplaner, samtidig med at vi så fjerner varighedsbegrænsningen helt. Problemet er jo, at marginaliseringen bliver selvforstærkende, fordi den syge, samtidig med at vedkommende mister dagpengene, også mister den tætte opfølgning fra kommunens side, som jo ellers skulle hjælpe ham eller hende tilbage i job hurtigst muligt.

Vi er glade for, at forslaget her retter op på de forsørgelsesproblemer, der er med de delvise raskmeldinger, som vi jo sådan set selv har været med til at skabe med de seneste ændringer af sygedagpengeloven, og vi kan godt acceptere, at forslaget finansieres ved, at arbejdsgiverperioden for betaling af sygedagpenge udvides med endnu en dag.

Vi ender formodentlig med at stemme for det her lovforslag, selv om vi er stærkt fortørnede over forløbet og ærgerlige over, at de virkelige problemer ikke er blevet løst for de 4.000 mennesker, der mister sygedagpengene. Men det gør vi, fordi det trods alt er bedre at hjælpe 400 end ikke at hjælpe nogen, og vi gør det, fordi vi så får løst problemet omkring de deltidssygemeldte.

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Jeg synes, at det er sådan lidt overraskende – men det er da også for mig selv en sådan lidt glædelig overraskelse – hvis det, som fru Elisabeth Geday giver udtryk for på talerstolen, at jeg skulle have mere magt, end beskæftigelsesministeren har, til at samle og indkalde partierne og begynde at starte forhandlinger op om sygedagpengene, er rigtigt. Det synes jeg er en meget positiv tilkendegivelse og erklæring fra De Radikale: at De Radikale erkender, at jeg som arbejdsmarkedsordfører skulle have så stor en magt. Det er jeg lidt overrasket over, men jeg ser da frem til de kommende forhandlinger, hvis jeg hver gang skal indkalde beskæftigelsesministeren til forhandlinger om, hvad der skal opnås.

Jeg er lidt overrasket over, at fru Elisabeth Geday står og taler så hårdt imod det og siger: Vi ender nok med at stemme ja. Hvis De Radikale

er så utilfredse med det, så erklær det dog og sig: Vi vil slet ikke være med til det.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Geday (RV):

Jeg synes, det er langt ude, at en repræsentant fra Dansk Folkeparti ikke vil vedstå, at Dansk Folkeparti udgør en del af flertallet bag regeringen. Det er jo det, der er virkeligheden. Og derfor ville hr. Bent Bøgsted – muligvis ikke ham selv som person, jeg skal ikke kunne udtale mig om hr. Bent Bøgsteds position i hans gruppe – i hvert fald kunne henvende sig til sin partileder eller sin gruppeformand og meddele, at han har afgivet et løfte om, at der skulle laves forhandlinger, og at man derfor må insistere på i al anstændighed, at de forhandlinger også bliver gennemført.

Jeg tror, at alle, der er til stede her, har iagttaget Dansk Folkepartis indflydelse på regeringen f.eks. på flygtninge/indvandrerområdet og kunnet konstatere, at hvis Dansk Folkeparti står fast på, at der er noget, der skal gennemføres, så bliver det sådan. Præcis det samme kunne hr. Bent Bøgsted have gjort i den her sag. Jeg kan bare konstatere, at den form for ihærdighed eller sande vilje til virkelig at få ændret tingene altså ikke har været til stede.

Kl. 10.55

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Jeg vil da gerne takke for det igen. Jeg kan sige, at jeg personligt er udmærket tilfreds med min placering i Dansk Folkeparti. Jeg synes, jeg har rigelig indflydelse; jeg er slet ikke ked af den position, jeg har i Dansk Folkeparti. Jeg er da også glad for, at De Radikale heroppe fra talerstolen erkender, at de er totalt uden for indflydelse.

Men det må da være lidt beskæmmende for fru Elisabeth Geday at stå og klandre en kollega fra Folketinget for, at man på et tidligere tidspunkt før nogle forhandlinger er optimistisk, og at man går ind i forhandlingerne med en optimistisk tro på, at man kan få noget mere igennem.

Jeg er overbevist om, fru Elisabeth Geday går til forhandlingerne på samme måde med optimisme og tro på, at man kan få noget igennem. Det er ikke altid, det lykkes, og det har jeg erkendt her: Det er ikke lykkedes for mig at få mere igennem. Men derfor har jeg da ikke opgivet sagen. Og jeg håber da, at fru Elisabeth Geday har den samme synsvinkel. Man opgiver ikke, bare fordi man er nået til et resultat og man

så kan sige: O.k., det var det for den her gang. Man arbejder videre på det.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Geday (RV):

Det, jeg bebrejder Dansk Folkeparti, er, at partiet ikke har stået fast på det, man lovede før sommerferien, nemlig at der skulle være forhandlinger. Jeg er helt overbevist om, at havde hr. Bent Bøgsted henvendt sig til sin gruppeformand og gjort opmærksom på, at beskæftigelsesministeren havde lovet forhandlinger med en bred kreds af partier, så ville hr. Kristian Thulesen Dahl også have kunnet henvende sig til hr. Thor Pedersen eller et andet regeringsmedlem og insistere på, at de forhandlinger rent faktisk blev gennemført.

Det er det, jeg bebrejder Dansk Folkeparti for ikke at have gjort, og det er det, der får mig til at sige, at det ønske om at få ændret reglerne tilsyneladende ikke har været så stærkt, at man har stået fast på, at det rent faktisk også skulle ske. Det har bare ikke været en sag, man har prioriteret fra Dansk Folkepartis side. Erkend det dog, det er da det, der er tilfældet. Den er ikke blevet prioriteret, og derfor er det ikke blevet til andet end den lille, meget beskedne lempelse, som så formodentlig kommer igennem Folketinget her.

Formanden:

Tak til fru Elisabeth Geday. Så er det fru Lotte Thiim Bertelsen som ordfører.

Lotte Thiim Bertelsen (SF):

Jeg er her på vegne af fru Anna Bastrup, der normalt ville være ordfører på det her område.

Selv om der er tale om en lille forbedring, vil vi i SF gerne kvittere for, at regeringen i forlængelse af finanslovforhandlingerne har fremsat det foreliggende forslag, for i SF siger vi ja til selv små forbedringer i forhold til en opløsning af varighedsbegrænsningerne på sygedagpengområdet.

Samtidig vælger vi desværre ikke uden en vis malice at betragte det som en indrømmelse – eller vi skal måske sige tilståelsessag – fra regeringen af, at der er store problemer i forbindelse med reglerne om varighedsbegrænsninger på sygedagpengområdet. Der er i dag borgere, der mister deres eksistensgrundlag og henvises til bistandshjælp, fordi de er ramt af langvarige sygdomsforløb, arbejdsskader, langvarige udredninger af diagnoser m.m.

Det er uacceptabelt, og det er uforståeligt, at det har skullet tage så lang tid at få et flertal i Folketinget til at rykke sig. Men det er ikke nok, for det bliver – det viser høringssvarene fra bl.a. LO og FTF – kun en meget lille personkreds, der vil blive hjulpet af det foreliggende forslag.

Det vil dog hjælpe lidt mere, hvis flertallet tager vel imod de foreslåede ændringsforslag fra Det Centrale Handicapråd, som peger på, at bestemmelsen om, at man skal kunne genoptage erhvervsmæssig beskæftigelse, er lidt for rigid.

Derudover synes vi, at regeringen bør have lidt mere tiltro til deres syge medborgere. Der er som udgangspunkt ikke nogen, som ønsker at sejle rundt på sygedagpenge i årevis, men hvis der er enkelte, synes jeg, man bør have mere tiltro til, at det kommunale selvstyre kan klare det. For det første er det de færreste kommuner, der med vilje lader deres syge borgere sejle rundt. For det andet burde der være rigeligt incitament for kommunerne til at sætte initiativer i gang for deres borgere, når de efter 52 uger selv skal finansiere dagpengene. Og for det tredje ville man lette sagsgangen betydeligt hos den kommunale administration, som i forvejen er presset som følge af kommunalreformen og nedskæringerne m.m., hvis man lavede et mere gennemskueligt regelsæt på sygedagpengområdet.

En af grundene til, at der i dag laves så fantastisk mange fejl i sagsbehandlingen, er et helt umuligt regelsæt. Det er fejl, som vi i øvrigt har forelagt beskæftigelsesministeren i flere omgange, siden hans tiltræden, uden at det tilsyneladende har givet ministeren anledning til at følge op på fejlene. Hver gang foreslår ministeren blot yderligere undersøgelser eller siger, han vil se på sagen.

Kl. 11.00

Hvorfor benytter ministeren nu ikke lejligheden til at gøre op med varighedsbegrænsningerne på sygedagpengområdet, så vi kan komme systemtænkningen på området til livs?

Formanden:

Tak til fru Lotte Thiim Bertelsen. Så er det hr. Jørgen Arbo-Bæhr som ordfører.

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Det burde jo egentlig være så enkelt: Folk, der er syge, folk, der på grund af deres sygdom, på grund af en ulykke eller andre ting har mistet retten til at arbejde, burde have et forsørgelsesgrundlag på den ene eller den anden måde. I Danmark kalder vi det sygedagpenge. Det bur-

de være så enkelt, at de mennesker, som er syge, har mulighed for at få sygedagpenge, indtil deres situation er afklaret og de enten kan få et andet forsørgelsesgrundlag inden for det offentlige eller i større eller mindre grad kan vende tilbage til et arbejde. Men sådan er det ikke.

Med de varighedsbegrænsninger, der er i dag for sygedagpenge, er det sådan, at knap 5.000 mennesker hvert år, selv om de er syge, mister retten til sygedagpenge, og 900 af dem mister toltalt deres eget forsørgelsesgrundlag.

Det her forslag giver sig ud for at være et forslag, der vil prøve at rette op på de problemer. Men hvad er det så, forslaget retter op på? Jo, det retter op på, at 400 mennesker ud af de her knap 5.000 vil kunne få mulighed for at få forlænget deres sygedagpenge i yderligere 52 uger – 400 ud af knap 5.000! Det er småt – det er meget småt. Man kan jo sige, at det ikke er alt småt, der er godt, men i det her tilfælde vil jeg godt slå fast, at for Enhedslisten er et fremskridt, hvor 400 syge mennesker får forbedret deres mulighed for at have et forsørgelsesgrundlag, selvfølgelig et fremskridt, og derfor vil Enhedslisten også slutte af med at støtte forslaget.

Under debatten her er det jo kommet frem, at det i hvert fald for en del af de ordføreres vedkommende, som står bag finanslovaftalen på det her område, er forholdsvis uafklaret, hvad de i virkeligheden mener. Når De Konservatives ordfører slår fast, at det jo handler om, at man skal kunne få sygedagpenge, indtil man kan vende tilbage til arbejdsmarkedet, er en stor gruppe af de mennesker, som kan vende tilbage til arbejdsmarkedet, alligevel udeladt for muligheden for at få forlænget sygedagpengene, så længe de endnu er syge. Det handler om de mennesker, som efter en længere sygeperiode har mulighed for at vende tilbage, ikke fuldt og helt på arbejdsmarkedet, men i et fleksjob. De mennesker er udeladt af det her forslag, og derfor vil forslaget meget let medføre, at de mennesker i stedet for at kæmpe en kamp for at komme ud af deres sygdom og vende tilbage i et fleksjob måske bliver henvist til hurtigere, hvis de skal kunne klare sig, helt at forlade arbejdsmarkedet og komme på førtidspension. Det er en af de meget uheldige virkninger af, at lovforslaget er skruet sammen, som det er.

Tilsvarende med de mennesker, som står i den situation, at det endnu ikke er afklaret, hvad det egentlig er, de lider af, hvordan de skal behandles, og hvordan de kan komme videre i deres liv: De mennesker er heller ikke omfattet af

lovforslaget. Derfor er det så begrænset, som det er, og det i en situation, hvor et flertal i det her Folketing i virkeligheden, hvis ikke det var, fordi man var underlagt magtens pris osv., måske kunne lave et forslag, der var bedre. Jeg har i hvert fald hæftet mig ved, at vi står i en situation, hvor vi efter et regeringsskifte har et flertal i det her Folketing, som går ind for en total ophævelse af varighedsbegrænsningerne, sådan at mennesker, der er syge, kan få sygedagpenge, indtil de kan overgå til noget andet, eller indtil de kan komme i arbejde igen. Og det er da i hvert fald glædeligt.

Kl. 11.05

Man må også sige, at det er glædeligt med to af de andre elementer i forslaget:

For det første det, at delvis sygemeldte kan sikres fuld forsørgelse, hvis de bliver fyret, fordi arbejdsgiverne ikke vil sætte dem på nedsat tid. Folk, der på den måde forsøger at have tilknytning til arbejdsmarkedet, vil ikke længere blive straffet, hvad angår forlængelse af sygedagpengene.

For det andet vil jeg til sidst også sige, at jeg synes, det er en god idé, at arbejdsgiverperioden, selv om det så kun er med en enkelt dag, bliver forlænget. Jeg har bidt mærke i Beskæftigelsesministeriets svar i høringsnotatet på arbejdsgiverorganisationernes klynkeri, hvor beskæftigelsesministeren siger:

»Incitantet for at nedbringe sygefraværet hænger i høj grad sammen med forpligtelsen. Al erfaring viser, at de arbejdspladser, der sætter fokus på godt arbejdsmiljø og trivsel, høster gevinsten i form af mindre sygefravær. Arbejdsgiverne har derfor selv en vigtig nøgle til at nedbringe sygefraværet og udgifterne til sygedagpenge.«

Sjældne kloge ord fra beskæftigelsesministeren.

Formanden:

Tak til hr. Jørgen Arbo-Bæhr. Så er det beskæftigelsesministeren.

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg vil gerne takke for kommentarerne til lovforslaget om ændring af sygedagpengeloven og andre love, og det ser jo glædeligvis ud til, at det bliver enstemmigt vedtaget i Folketinget.

Med lovforslaget får vi på en god og afbalanceret måde løst de problemer, der knytter sig til reglerne om varighedsbegrænsningen og regler-

ne om de delvis sygemeldte. Det er således en klar og målrettet forbedring, at der nu bliver mulighed for yderligere forlængelse af den periode, hvor en sygemeldt kan få sygedagpenge, hvis den pågældende er under eller venter på behandling og der er en forventning om, at den pågældende kan vende tilbage til arbejdsmarkedet.

De syge skal under behandlingsforløbet have den nødvendige ro til at blive helt raske, og denne ro indebærer også, at de ikke oven i sygdommen skal have spekulationer om, hvordan økonomien kan hænge sammen. Derfor åbner vi med lovforslaget op for, at de kan få sygedagpenge i yderligere 1 år, altså sammenlagt i op til 3 år.

Samtidig vil jeg understrege, at regeringen ikke ønsker at ophæve varighedsbegrænsningen fuldstændig og dermed lade de syge i stikken i meget lang tid på sygedagpenge. Vi vil ikke risikere at øge sygefraværet og risikoen for udstødning fra arbejdsmarkedet, specielt ikke i en situation, hvor vi har hårdt brug for arbejdskraft.

Lovforslaget giver også en forbedring for de delvis sygemeldte, der i dag kan være i en situation, hvor de kun kan få nedsatte sygedagpenge og ikke nogen anden supplerende ydelse. Men det at miste en del af sit forsørgelsesgrundlag harmonerer ikke med regeringens ønske om at fremme muligheden for en gradvis tilbagevenden til arbejdspladsen. Derfor vil de delvis sygemeldte nu med lovforslaget få ret til at få udbetalt fulde sygedagpenge.

Det tredje element i lovforslaget er en udvidelse af arbejds giverperioden, så arbejdsgiverne fremover skal betale for de første 15 sygedage i stedet for de første 14 dage.

Selv om mange virksomheder i dag gør en betydelig indsats for at nedsætte medarbejdernes sygefravær, vil en ekstra arbejdsgiverbetalt sygedag kunne være med til at give arbejdsgiverne en ekstra tilskyndelse til at sætte ind over for sygefraværet. Al erfaring viser, at arbejdspladser, der sætter fokus på arbejdsmiljøet og trivslen på arbejdspladsen, høster gevinsten i form af lavere sygefravær.

De spørgsmål, som lovforslaget måtte give anledning til, er jeg selvfølgelig meget indstillet på at drøfte under udvalgsbehandlingen, og jeg ser frem til et konstruktivt samarbejde herom.

Formanden:

Der er nogle korte bemærkninger til ministeren, først fra fru Elisabeth Geday.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Geday (RV):

Nu kan jeg se af dagspressen, at der foregår en diskussion i Venstre om, hvad der er løgn, og hvad der er sandhed, og hvem der siger hvad om hvem og alt sådan noget, og jeg kunne da godt tænke mig, at beskæftigelsesministeren lige forholder sig til en udtalelse, som fremgår af betænkningen til L 154, som vi vedtog før sommerferien.

Kl. 11.10

Beskæftigelsesministeren har tilkendegivet, at han efter sommerferien ville indkalde partierne for at genoptage de politiske drøftelser om varighedsbegrænsningen og forlængelsesreglerne i sygedagpengeloven.

Jeg mindes at have fået et brev fra ministeren, hvor han siger, at de forhandlinger skal foregå i forbindelse med finanslovforhandlingerne, men jeg mindes ikke at have fået en indkaldelse til de forhandlinger. Det kan være, jeg husker forkert, men er det sådan, at ministeren har en særlig fortolkning af, at de forhandlinger altså har fundet sted med *partierne* eller *partiet*, eller hvordan skal vi forstå det, ministeren har skrevet?

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det skal forstås på den måde, at da vi nærmede os finanslovforhandlingerne, og det er jo der, vi aftaler, hvad staten skal have af indtægter, og hvad staten skal have af udgifter, syntes jeg, at det rigtige var at skrive til partierne, at det måtte tages op i finanslovforhandlingerne. Det går jeg også ud fra de forskellige partier har gjort i finanslovforhandlingerne.

Det synes jeg var en fair måde at gøre det på, frem for at mødes efter finansloven var aftalt, for så kan man sige, at så havde vi ikke diskuteret statens indtægter og udgifter. Det rigtige var jo, at vi tog det over der og sagde, at det var en væsentlig bestanddel. Det skrev jeg til partierne, og derfor synes jeg, at jeg har været fair i den her forhandling. Det havde været dumt at afslutte finanslovforhandlingerne og bagefter indkalde til nogle forhandlinger, hvor det med, om man skulle finde pengene, ikke rigtig blev noget tema.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Geday (RV):

Nu synes jeg, at diskussionen om, hvad der er fair og ikke fair, handler om et meget fleksibelt

begreb, så det vil jeg lade være helt op til ministeren selv. Jeg kan bare konstatere, at vi har fået et løfte om at indgå i nogle forhandlinger om at drøfte varighedsbegrænsningen.

Vi havde fint gang i de her forhandlinger før sommerferien. Vi havde bl.a. fået en redegørelse for, hvor der var problemer, når det gælder varighedsbegrænsninger, og hvor der ikke var. Der var oplysninger om, hvad det ville koste at fjerne varighedsbegrænsningen helt, og vi skulle sådan set til at gå i gang med at diskutere, hvordan man kunne løse det her problem, så vi også kunne imødekomme en eventuel bekymring fra Venstre og De Konservative om arbejdsudbud og lignende. De forhandlinger er vi aldrig blevet indkaldt til, de er aldrig blevet gennemført. Der er tale om et regulært løftebrud.

Jeg kan ikke forstå, at ministeren virkelig kan mene, at det var en fair behandling af oppositionen.

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg synes, det rigtige er, at der, hvor man diskuterer penge, diskuterer man også de forbedringer, vi vil gøre. Derfor var det naturligt, at vi sagde: Da alle partier har rejst ønsker på det her område, så lad os da få rejst det i finanslovforhandlingerne, for det er stedet, hvor man skal diskutere det.

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

Jeg er blevet spurgt, om jeg er skuffet over, at beskæftigelsesministeren ikke indkaldte os til møder, hvor vi kunne have fundet en løsning på det her. Til det bliver jeg bare nødt til at svare, at nej, jeg er sådan set ikke skuffet. Jeg synes, at det er en del af en række elementer og handlinger fra regeringens side, som bare bekræfter, at selv om vi tror, vi har en aftale i Folketinget om at skulle forhandle og løse et problem, så gør regeringen, hvad der passer den.

Jeg vil i øvrigt godt sige tillykke til beskæftigelsesministeren. Der var et flertal imod den her lille ændring i foråret. Der var et flertal for, at der skulle ske meget mere. Nu er det lykkedes for beskæftigelsesministeren i forbindelse med finanslovforhandlingerne at banke Dansk Folkeparti på plads, og det aftvinger vel en vis respekt.

Beskæftigelsesministeren siger i sin tale, at den sygemeldte skal have ro til at blive helt rask

og ikke skal have spekulationer om sit forsørgelsesgrundlag. Gælder den bekymring kun for mennesker, der kan vende tilbage til arbejdsmarkedet? For mig at se er syge mennesker, uanset om de kan vende fuldt tilbage eller halvt tilbage eller slet ikke kan vende tilbage til arbejdsmarkedet, mennesker, der har brug for al vores respekt. De har brug for ro i deres behandlingsforløb.

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

I det lovforslag, vi behandler her, skal der være et perspektiv om, at den pågældende kan komme tilbage til arbejdsmarkedet.

Vi har lyttet til Gigtforeningen og Foreningen for Trafikofre, som rejste den her diskussion. De sagde, at hvis man fik en forlængelsesmulighed, kunne flere komme tilbage på arbejdsmarkedet.

Jeg synes da, at vi skal tage diskussioner om de her varighedsbegrænsninger og om ophævelse af varighedsbegrænsninger. Men nu vil jeg gerne henlede opmærksomheden på en svensk undersøgelse, der lige er blevet lavet. Den er fra Socialforsikringsudredningen, som blev nedsat af den socialdemokratiske regering, og de har afgivet en slutbetænkning, hvor de fremhæver under overskriften tidsbegrænsning, at en tydelig tidsbegrænsning for udbetalingen af sygedagpenge er en ændring, som man ikke kan komme uden om, for i Sverige er der ingen ændring, hvad angår det her. I analysearbejdet har man ikke fundet noget, som taler for, at de lange tidsrum, hvori der udbetales sygedagpenge, skulle have nogen positiv effekt. Derimod oplyses det: Meget taler for, at det har en negativ effekt på chancerne for at komme tilbage på arbejdsmarkedet.

Det er da interessante diskussioner at føre.

Kl. 11.15

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

Tak for svaret, der ikke var et svar, og nu vil jeg godt prøve en gang til: I sin takketale, altså opsamlingen på lovforslaget, sagde beskæftigelsesministeren, at de sygemeldte skal have ro til at blive helt raske og ikke spekulere over forsørgelsesgrundlaget.

Det gælder kun for dem, der fuldt ud kan vende tilbage til arbejdsmarkedet. Det gælder jo ikke for dem, som f.eks. kan komme tilbage til arbejdsmarkedet i et fleksjob. De får ikke ro. De

mister sygedagpenge, de mister deres forsørgelsesgrundlag, og de får spekulationerne.

Det gælder åbenbart heller ikke dem, som har været ude for en trafikulykke, en hjerneblødning eller andet, og som går rundt og ikke ved, om de overhovedet kan komme tilbage til arbejdsmarkedet, for de får altså heller ikke ro. Beskæftigelsesministeren interesserer sig åbenbart kun for dem, som kan yde hundrede procent på arbejdsmarkedet.

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

For lovforslaget har det været vigtigt, at vi fastholder fokus på at vende tilbage til arbejdsmarkedet, for vi ved, at jo længere en borger modtager sygedagpenge, desto større er risikoen for, at den pågældende ikke kommer tilbage til arbejdsmarkedet. De senere års diskussioner har med al ønskelig tydelighed vist, at vi skal sætte meget tidligt ind og meget klart.

En ophævelse af varighedsbegrænsningen vil efter min mening hænge dårligt sammen med den her bestræbelse, for jo flere år en sygemeldt modtager dagpenge, desto mere vil den pågældendes livsvilkår ligne den persons, der er på langvarig kontanthjælp. Vi har altså brug for, at alle systemer arbejder sammen, for at folk kan komme hurtigt tilbage på arbejdsmarkedet.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Der har været en del forvirring fra i hvert fald nogle af ordførernes side om, hvad det her lovforslag overhovedet betyder, så derfor vil jeg godt bede beskæftigelsesministeren om at gøre nogle ting klart.

Jeg vil godt spørge ministeren, om det ikke er rigtigt, at det her lovforslag vil betyde, at ca. 400 vil få mulighed for at få en forlænget sygedagpengeret, så de ikke falder ud af systemet, men at det skal ses i forhold til, at antallet af dem, der faldt ud i 2005, var på lige knap 5.000. Det her lovforslag omfatter altså ca. 400 ud af de knap 5.000, som i dag falder for varighedsbegrænsningen.

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg prøver jo ikke at skjule, at der er nogle, der falder for varighedsbegrænsningen. Det, jeg bare prøver at give udtryk for, er, at vi nu har ta-

get det her skridt, hvor vi hjælper de mennesker, hvor lægen har skønnet, at der er en udsigt til at vende tilbage til arbejdsmarkedet. Det er det skridt, vi tager i den her forbindelse.

Der er mange andre emner i sygedagpengeloven, vi kan diskutere, og vi skal i hvert fald have en diskussion om, hvorvidt varighedsbegrænsning/ikkevarighedsbegrænsning er rigtig. De svenske erfaringer, hvor man ingen varighedsbegrænsning har, er jo meget dårlige, og vi kan se i den undersøgelse, som jeg lige citerede fra før, at man i Sverige er klar over, at man ikke hjælper mennesker ved bare at lade dem gå på sygedagpenge.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg kan konstatere, at det her lovforslag omfatter færre end 10 pct. af de mennesker, der i dag falder for varighedsbegrænsningen. Men så er der også et andet spørgsmål, som beskæftigelsesministeren selv rejser, for beskæftigelsesministeren gentager nu det, som også den konservative ordfører sagde, at det omfatter de mennesker, som efter en behandling vil kunne vende tilbage til arbejdsmarkedet.

Jeg vil godt have, at beskæftigelsesministeren bekræfter, at det ikke gælder for de mennesker, der har haft et fuldtidsjob, er blevet syge eller har været ude for en ulykke og har udsigt til at vende tilbage til arbejdsmarkedet i et fleksjob. De mennesker vil ikke have mulighed for at få forlænget deres sygedagpengeret. Er det ikke rigtigt forstået?

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg vil godt præcisere, hvad det her forslag går ud på. Det er, at man i udgangspunktet kan få sygedagpenge fra kommunen i 52 uger. Det er det, vi kalder den almindelige varighedsbegrænsning. I praksis bliver mange mennesker dog forlænget efter en eller flere af de seks forlængelsesmuligheder, der er i sygedagpengeloven. Med lovforslaget vil man kunne få sine sygedagpenge i op til 3 år, hvis man er under lægebehandling eller venter på lægebehandling og vil kunne vende tilbage til arbejdsmarkedet inden for denne periode.

Med denne ændring i regelsættet holder vi fast i det centrale sigte i sygedagpengeloven, nemlig at ydelsen udbetales til personer, der vil kunne vende tilbage på arbejdsmarkedet, samti-

dig med at loven tager højde for udviklingen på det behandlingsmæssige område.

Det er det, vi tager stilling til. Der er så andre grupper, der falder for sygedagpengereglerne, men nu har vi taget dette første skridt.

Kl. 11.20

Formanden:

Tak til beskæftigelsesministeren. Så er det hr. Thomas Adelskov som ordfører i anden omgang.

Thomas Adelskov (S):

Beskæftigelsesministeren sagde i sin tale, at syge mennesker skal have ro til at blive helt raske og ikke skal spekulere på deres forsørgelsesgrundlag. Det er Socialdemokraterne fuldstændig enige i, og det er jo også derfor, at det her lovforslag langt fra er tilstrækkeligt. Det her lovforslag hjælper kun 8 pct. af dem, der hvert eneste år mister deres forsørgelsesgrundlag eller mister sygedagpengene på baggrund af varighedsbegrænsningerne.

Der er tale om mennesker, der måske har arbejdet et helt liv og ydet alt, hvad de kunne. Der er tale om mennesker, som har gjort alt, hvad vi i alle mulige andre sammenhænge forlanger af dem som borgere i dette samfund. Der er tale om nogle, der fuldstændig uforskyldt er blevet ramt af sygdom eller af ulykke. Disse mennesker har brug for vores hjælp og vores støtte. De har ikke brug for, at der er uro omkring deres økonomiske situation. De har brug for, at vi sikrer, at de får den rigtige behandling, at de bliver behandlet så hurtigt som muligt, og at vi, mens de er syge, giver dem et forsørgelsesgrundlag, de kan leve af.

Det her lovforslag tager sigte på kun at hjælpe den gruppe, hvorom man kan sige, at de med sikkerhed bliver så raske, at de kan vende hundrede procent tilbage til arbejdsmarkedet. De, som måske ikke kan vende hundrede procent tilbage til arbejdsmarkedet, bliver ikke hjulpet, men får frataget sygedagpenge. De, som måske kan blive så raske, at de kan få fleksjob og i al mulig anden logisk forstand dermed bidrage på arbejdsmarkedet efter den restarbejdsevne, de nu har, mister også sygedagpengene. De, som er så dårlige, de, som ikke kan vende tilbage til arbejdsmarkedet og bliver visiteret til førtidspension, har heller ikke ret til at få forlænget deres sygedagpenge med dette lovforslag.

Det har været skuffende, at beskæftigelsesministeren ikke har genoptaget forhandlingerne

fra i foråret. Jeg synes, vi nåede langt. Vi fik, synes jeg, en grundig dokumentation for, at det her utilsigtet rammer utrolig mange mennesker hårdt. Vi fik også dokumentation for, at 900 mennesker af dem, der hvert eneste år mister sygedagpengene, også mister deres forsørgelsesgrundlag, oftest fordi de bliver ramt af ægtefælleafhængigheden i kontanthjælpssystemet. Og vi ved fra sager, vi har fået i Arbejdsmarkedsudvalget af familier og pårørende, der er kommet ind og har fortalt, hvad konsekvenserne har været, at de måtte gå fra hus og hjem. Nogle har ladet sig skille, og det har givet psykiske og personlige problemer, at man har haft spekulationer om forsørgelsesgrundlaget. Dansk Folkeparti har i dag i salen sagt, at det her var så langt, man kunne komme. Det er ikke rigtigt. Det er ikke korrekt. Det er direkte usandt. For Dansk Folkeparti ved ligesom alle vi andre, at der var et flertal i Folketinget for at lave flere forbedringer end det, der er lagt op til. Dansk Folkeparti har bare valgt at gøre det sammen med regeringen og dermed svigte de sygemeldte – og dermed sikre regeringen et flertal.

Formanden:

Tak til hr. Thomas Adelskov. Så er det fru Elisabeth Geday som ordfører i anden omgang.

Elisabeth Geday (RV):

Det her er en direkte pinlig sag for regeringen og i særlig grad for beskæftigelsesministeren. Beskæftigelsesministeren har brudt et skriftligt løfte om forhandlinger om sygedagpengelovens varighedsbegrænsninger, som han havde lovet en gruppe af Folketingets partier. Der har ingen forhandlinger været overhovedet.

Kl. 11.25

Det kan være, at der har været nogle drøftelser i enrum mellem Dansk Folkeparti og regeringen, men disse såkaldte forhandlinger er ikke engang mundet ud i, at man har ændret på indholdet af det, man allerede havde lovet, før forhandlingerne gik i gang. Så jeg vil næsten vove at påstå, at der formodentlig heller ikke engang har været forhandlinger med Dansk Folkeparti.

Jeg synes, det her er særlig pinligt, fordi beskæftigelsesministeren fra talerstolen over for de ca. 5.000 sygemeldte, der hvert år falder for varighedsbegrænsningen, giver indtryk af, at han med den her lillebitte lempelse har løst alle problemer med varighedsbegrænsningen. Det er direkte usandt.

Der er 400 mennesker, som ud af 5.000 mennesker får glæde af denne lovgivning, og alt andet lige vil det sige, at der altså er 4.600 mennesker, som ingen hjælp får. Det er altså mennesker, som er ramt af sklerose, af gig, og det er ofre for arbejdsulykker eller ofre for trafikuheld.

Jeg synes, det er utroligt, at beskæftigelsesministeren vil være bekendt at sige, at syge fremover ikke vil miste deres forsørgelsesgrundlag, når det er sådan, at vi positivt ved, at der vil være måske helt op til 800-900, som fortsat hvert år vil miste deres forsørgelsesgrundlag fuldstændigt, fordi de er syge, men er gift med en person, der tjener penge.

Jeg har det sådan, at det her måske er en eller anden helt speciel form for garanti, som regeringen er i færd med at udvikle på samme måde, som den gør det på sundhedsområdet. Man siger, at ingen sygemeldte skal miste deres forsørgelse, men faktum er, at der altså er op til 900, der gør det hvert eneste år. Måske er det den særlige terminologi, som regeringen anvender også på behandlingsområdet, når det gælder kræftpatienter, men det kan jeg jo spørge beskæftigelsesministeren om han vil bekræfte.

Formanden:

Tak til fru Elisabeth Geday. Så er det hr. Jørgen Arbo-Bæhr som ordfører i anden omgang.

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg må indrømme, at jeg ikke synes, at beskæftigelsesministeren gjorde noget som helst for at skabe klarhed over, hvad det her lovforslag indeholder, hvad baggrunden er for de begrænsninger, der er i lovforslaget, og hvad beskæftigelsesministerens egen holdning er til spørgsmålet om varighedsbegrænsningerne. De betyder jo, som vi tidligere har kunnet konstatere, at knap 5.000 mennesker, der er syge, hvert år mister retten til sygedagpenge, uden at de har noget andet at stille i stedet, uden at de har et afklaret forløb.

Jeg synes heller ikke, at beskæftigelsesministeren svarede på, hvordan man kan have et lovforslag, som taler om, at folk, der står i en situation, hvor de er uafklarede i forhold til, hvornår de bliver raske, men har udsigt til at komme tilbage på arbejdsmarkedet, skal omfattes af den forlængede dagpengeregulering. Man har så alligevel et lovforslag, som udelader de mennesker, der af naturlige årsager i forlængelse af den ulykke, de har været ude for, eller på grund af deres sygdom kun kan vende tilbage på arbejdsmarkedet

delvis i et fleksjob. Hvorfor er disse mennesker ikke omfattet, når vi jo er enige om, at fleksjob er ordinær beskæftigelse? De får ikke glæde af den forlængede dagpengeregulering. Det er fuldstændig uforståeligt, og ministeren har ikke formået at forklare, hvorfor det skal være sådan.

Ministeren betegner lovforslaget som det første skridt. Ja, små skridt kan man godt sige, men jeg har et spørgsmål, der i hvert fald melder sig, og som ministeren må svare på: Hvornår kommer det næste skridt? Hvornår kan vi forvente at ministeren rent faktisk tager det alvorligt at forhandle med Folketingets partier om at få løst de reelle problemer i varighedsbegrænsninger på sygedagpengene? Hvornår kommer det næste skridt?

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Kl. 11.30

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af lovforslag nr. L 74: Forslag til lov om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. (Tilskud til visse revaliderendes elev- og lærlingeløn).

Af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen).

(FremSAT 15/11 2006).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Irene Simonsen (V):

Nu er jeg spændt på det næste forslag her; det må da være et, hvor vi alle sammen kan stå sammen om at rose beskæftigelsesministeren. Det er jo en gave, vi giver her, og en meget tiltrængt gave, som hører under regeringens 14-punkts-